

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu,

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Piotr Górecki

Sędziowie: SSA Mariola Głowacka, SSA Roman Stachowiak

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa

K. T.

przeciwko

Miastu P. – M. O. S. i. R. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Okręgowego w Koninie

z dnia 24 kwietnia 2013 r. , sygn. akt I C 987/11

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Koninie.

M. Głowacka P. Górecki R. Stachowiak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Koninie przyznał P. (...) (...)Ł. wynagrodzenie za sporządzenie opinii w kwocie 12.300 zł brutto.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne.

Zgodnie z postanowieniem Sądu z dnia 5.11.2012 r. (...), (...), wykonała pisemną opinię na okoliczność ustalenia czy inwestycja „Rozbudowa zaplecza szatniowo-technicznego na ul. (...) - I etap” została wykonana zgodnie z dokumentacją przetargową, czy wykonanie dodatkowych robót zamiennych uzgodnionych z pozwanym (pismo powoda z dnia 19.11.2010 r.) miało wpływ na przedłużenie terminu wykonania budowy, jeżeli tak to o jaki okres, czy dodatkowe roboty wykonane przez powoda były uwzględnione w dokumentacji przetargowej, a więc powód powinien i mógł je przewidzieć, jeżeli nie to czy powód mógł odstąpić od ich wykonania bez wpływu na jakość wykonania inwestycji zgodnie z zasadami sztuki budowlanej, czy warunki atmosferyczne na początku roku 2010 miały wpływ na opóźnienie rozpoczęcia inwestycji, jeżeli tak czy wpłynęły na przesunięcie terminu zakończenia robót i o jaki okres.

Przed wykonaniem opinii w dniu 29.10.2012 r. zostało złożone pismo, w którym po zapoznaniu się z zakresem pracy Instytut wyraził zgodę na wykonanie opinii, określając wysokość wynagrodzenia na kwotę 10.000 zł + VAT.

W ocenie Sądu opinia jest przydatna i niezbędna do rozpoznania niniejszej sprawy, wyczerpująco odpowiada na postawione zagadnienia.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód, zaskarżając je w części tj. w kwocie przekraczającej 4.000 zł.

Skarżący podniósł zarzuty naruszenia:

- § 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym albowiem powołany przepis ustanawia określenie wynagrodzenia zgodnie ze stawkami stosowanymi w danej jednostce, podczas gdy z zebranego materiału wynika iż sąd nie ustalał stawek lecz na podstawie zapytania o cenę i przedłożonego rachunku (faktura VAT) co w świetle powołanych przepisów nie jest podstawą określenia stawek za poszczególne czynności biegłych.

- art. 288 kpc oraz § 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym poprzez niezasadne zasądzenie wynagrodzenia za sporządzenie opinii w kwocie brutto, podczas gdy do kosztów przeprowadzenia w postępowaniu sądowym dowodu z opinii biegłego będącej jednostką organizacyjną określoną w § 8 rozporządzenia nie wlicza się podatku od towarów i usług (VAT)

Powód wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt 3 poprzez przyznanie (...) (...)w Ł. wynagrodzenia za sporządzenie opinii z kwocie 4.000 zł. (art. 386 § 1 w zw. z art. 397 § 2 kpc).

Żądaniem ewentualnym było uchylenie postanowienia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy wynagrodzenia za sporządzenie opinii do ponownego rozstrzygnięcia z uwagi na potrzebę przeprowadzenia postępowania dowodowego w tym zakresie (art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc).

Sąd Apelacyjny w Poznaniu zważył, co następuje.

Zażalenie uznać należało za uzasadnione.

Z wyjątkowo lakonicznego uzasadnienia sądu I instancji nie wynika na podstawie jakich kryteriów Sąd Okręgowy przyznał wynagrodzenie za sporządzoną opinię (...) (...) (...) w Ł..

Zasady na których Sąd ustala prawo biegłego do wynagrodzenia określa art. 89 i następnne ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.). Stosownie do art. 90 i art. 93 teje ustawy wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę określa Sąd z uwzględnieniem kwalifikacji biegłego, potrzebnego do wydania opinii czasu i nakładu pracy, a także wysokość wydatków niezbędnych do wykonania zleconej pracy - na podstawie przedłożonego rachunku.

Szczegółowy sposób określania wysokości wynagrodzenia biegłego reguluje rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym (Dz. U. z 1975 r. Nr 46, poz. 254 z późn. zm.) wskazując, że podstawą ustalania wynagrodzenia, jest stawka za godzinę pracy (§ 2-3). Do obliczenia stawki przyjmuje się zasadniczo odpowiedni wskaźnik procentowy odniesiony do kwoty bazowej określonej w § 2 ust. 1 cyt rozporządzenia. Jeżeli wynagrodzenie określa się w całości lub w części według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy, należy przedstawić sądowi wraz z rachunkiem dwa egzemplarze karty pracy sporządzonej według wzoru ustalonego odrębnie (§ 12 cyt. rozporządzenia). Dopiero ten dokument wraz z przedłożonym rachunkiem stanowi podstawę do ustalenia i przyznania biegłemu wynagrodzenia przez Sąd (§ 14 cyt. rozporządzenia). W aktach sprawy brak jest kart pracy biegłych. Również przedłożony wraz z opinią rachunek nie pozwala na poczynienie jakichkolwiek ustaleń dotyczących czasu prac. Opinia (...) została sporządzona przez dwóch biegłych z tytułem doktora habilitowanego i doktora inżyniera. Wyliczony w karcie pracy lub przedstawiony w rachunku czas i nakład pracy podlega weryfikacji przez sąd

Dodać wypada, że z przepisu § 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym wynika, że jednostki organizacyjne, niebędące jednostkami organizacyjnymi akademii medycznej, instytutu naukowo-badawczego lub zakładu służby zdrowia, mogą pobierać wynagrodzenie za wykonaną pracę zgodnie ze stawkami w niej stosowanymi. Wobec tego dla realizacji ww. przepisu konieczne jest ustalenie, przez organ właściwy dla danej jednostki organizacyjnej, stawek wynagrodzenia za wydanie opinii. Lektura akt wskazuje, że Sąd Okręgowy nie zwracał się do (...) (...) o podanie stawek wynagrodzenia (o ile takie zostały ustalone), jakie są pobierane za sporządzenie opinii oraz kiedy i przez kogo zostały ustalone.

Powyższe braki uniemożliwiają kontrolę instancyjną zaskarżonego postanowienia, pod względem zasadności i wysokości przyznanego wynagrodzenia, co skutkowało uchyceniem zaskarżonego postanowienia i przekazaniem sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Z tych też względów orzeczono jak w sentencji (art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 386 §1 k.p.c.).

M. Głowacka P. Górecki R. Stachowiak